

بازیابی حقایق باطنی در انجیل یوحنا

مطالعه متون مقدس: یوحنا ۱: ۱۴، ۱۶، ۱۴: ۱۶-۲۰، ۶: ۲۰: ۲۲؛

۴: ۱۰، ۱۴: ۶؛ ۳۵، ۵۷: ۱۲: ۲۳-۲۴؛ ۳: ۲۹-۳۰.

۱. خداوند مایل است حقایق باطنی در متون مقدس را بازیابی کند - یوحنا ۱: ۱۴؛ ۱۶: ۲۰؛ اول تیموتائوس ۳: ۱۵-۱۶؛ دوم تیموتائوس ۴: ۲۲؛ ۳: ۱۵-۱۶:

آ. حقایق در متون مقدس همیشه دارای دو جنبه هستند - جنبه عینی و جنبه باطنی - رومیان ۸: ۳۴، ۱۰؛ کولسیان ۳: ۱؛ ۱: ۲۷:

۱. نجات خدا دو جنبه دارد: جنبه بیرونی و عینی، که توسط بهترین جامه نشان داده شده، و جنبه درونی و باطنی، که توسط گوساله پرواری نشان داده شده است؛ مسیح به عنوان عدالت [صداقت] عینی، نجات بیرونی ماست، در حالی که مسیح به عنوان حیات باطنی ما برای مسرتمان، نجات درونی ما می باشد - لوقا ۱۵: ۲۲-۲۴؛ ر.ک. رومیان ۵: ۱۰.

۲. همه تعالیم عقیدتی عینی برای تجربه باطنی هستند؛ مسیح - عینی «بهترین جامه» عدالت است که خدا را راضی می کند تا گناهکار توبه کار را پوشش دهد (ارمیا ۲۳: ۶؛ اول قرنتیان ۱: ۳۰)، در حالی که مسیح باطنی، «گوساله پرواری» به عنوان مسیح غنی است (افسسیان ۳: ۸) که بر صلیب، برای تأمین حیات و مسرت ایماندار در رستاخیز، کشته شد (یوحنا ۱۰: ۱۰؛ ۶: ۶۳؛ ۱۱: ۲۵؛ ۱۲: ۲۴؛ ۴: ۱۰، ۱۴؛ ۲۰: ۲۲).

۳. مسیح به عنوان عدالت عینی ما، ما را قادر می سازد تا الزامات خدای عادل را برآورده کنیم، در حالی که مسیح به عنوان عدالت باطنی ما، ما را قادر به برآورده کردن الزامات مسیح پیروزمند می سازد - مزامیر ۴۵: ۱۳-۱۴؛ فیلیپیان ۳: ۹؛ مکاشفه ۱۹: ۷-۹.

۴. عادل شمرده شدن «از حیات» است، زیرا حیات هدف نجات خداست؛ وحدت اورگانیک ما در حیات، با و در خداوند به طور باطنی، نتیجه عادل شمرده شدن عینی ماست - رومیان ۵: ۱۰، ۱۷-۱۸؛ ۱۱: ۱۷؛ ۲۴؛ یوحنا ۱۵: ۴-۵؛ اول قرنتیان ۶: ۱۷.

ب. حقایق درونی با روح [قدوس] و حیات مرتبط بوده و با روح و حیات ساخته شده اند - یوحنا ۶: ۶۳؛ دوم قرنتیان ۳: ۶:

۱. روح و حیات محتوای حقایق باطنی هستند، پس بدون روح و حیات، ما دارای حقایق باطنی نیستیم.

۲. وقتی که ما توسط روح و حیات زندگی می کنیم، دارای تجربه حقایق باطنی هستیم، و این به زندگی کلیسایی منجر می شود - رومیان ۸: ۲، ۴؛ ۱۶: ۱، ۴-۵.

۲. انجیل یوحنا - کتابی درباره حقایق باطنی - آشکار می کند که ما باید دارای تجارب باطنی از مسیح باشیم - ۴: ۱۴؛ ۶: ۵۷؛ ۲۰: ۲۲:

آ. انجیل یوحنا کتابی درباره تجربه باطنی از مسیح به عنوان حیات است - ۱: ۴؛ ۳: ۱۵-۱۶؛ ۱۰: ۱۰؛ ۱۱: ۲۵؛ ۱۴: ۶:

۱. پدر منشأ حیات، پسر تجسم حیات، و روح، بخشنده حیات است - ۵: ۲۶؛ ۱: ۴؛ ۶: ۶۳.

۲. بناسازی و افزایش بدن مسیح همان رشد و سرشار بودن حیات هستند - ۷: ۳۷-۳۸؛ ۱۵: ۸-۱.

۳. پیروزمندان دریافت کنندگان، مسرت بران، و توزیع کنندگان مسیح به عنوان مرتع سبز حیات هستند - ۱: ۱۲-۱۳، ۱۶؛ ۱۰: ۱۰-۹؛ ۱۰: ۲۱؛ ۱۵-۱۷.

۴. پدر به عنوان منشأ حیات، سرچشمه، پسر به عنوان جوشش حیات، چشمه، و روح به عنوان جریان حیات، نهر است، و این جریان خدای سه یکتا «تا به حیات جاویدان» است، که تبدیل

شدن ما به اورشلیم نو به عنوان کمال حیات جاودان است (با خدا به عنوان جلال حیات، پدر به عنوان نور حیات، پسر به عنوان درخت حیات، و روح به عنوان نهر حیات) - ۴: ۱۴؛ مکاشفه ۲۱: ۹-۱۱، ۲۲؛ ۲۳: ۱-۲، ۵.

ب. مسیح به عنوان کلام جاودان خدا، در یوحنا باب ۱ فاش شده است - آ. ۱:

۱. مسیح به عنوان کلام خدا، از جانب خدا توسط خلقت خود سخن می‌گوید - آ. ۳.
۲. مسیح به عنوان کلام خدا، از جانب خدا توسط جسم پوشیدن خود، به عنوان مسکن خدا، سخن می‌گوید - آ. ۱۴.

۳. مسیح به عنوان کلام خدا، در تبدیل شدنش به برّه خدا برای بازخرید، از جانب خدا سخن می‌گوید - آ. ۲۹.

۴. مسیح به عنوان کلام خدا، بوسیله تبدیل شدن به آن روح مسح کننده برای دگرگون شدن مردم بازخرید شده خدا به صورت سنگهایی جهت بنای زنده خانه خدا (بیت‌ئیل) برای عهد جدید، از جانب خدا سخن می‌گوید - آ. ۳۲-۴۲، ۵۱؛ ر. ک. پیدایش ۲۸: ۱۱-۲۲.

پ. کلمه جسم شد تا خدا را قابل تماس، لمس، دریافت، تجربه و ورود کرده، مسرت بخش کند تا او بتواند خود را در درون ما بکار برد - یوحنا ۱: ۱۴؛ ۱۶-۱۷.

ت. مسیح تبدیل به روح شد تا ما او را به عنوان نفس تنفس کنیم، او را به عنوان آب زنده بنوشیم، و او را به عنوان نان حیات بخوریم - ۴: ۱۰، ۱۴؛ ۶: ۳۲-۳۳، ۳۵، ۵۱، ۵۴-۵۷؛ ۷: ۳۷-۳۹؛ ۲۰: ۲۲.

ث. مسیح آن تاک حقیقی است و ما شاخه‌های او هستیم - ۱۵: ۱-۸:

۱. حیات، ماهیت و ذات تاک همان حیات، ماهیت، و ذات شاخه‌هاست - اول یوحنا ۵: ۱۱-۱۲؛ دوم پطرس ۱: ۴.

۲. پسر به عنوان تاک، مرکز اقتصاد خدا و دربردارنده کل غنای پدر است؛ پدر با کشت پسر، خود را با کل غنایش در تاک بکار می‌برد، و عاقبت، تاک به طور جمعی پدر را از طریق ایمانداران در مسیح به عنوان شاخه‌هایش ابراز می‌کند.

ج. تجربه باطنی از مسیح در واقع خود مسیح است که در ما وارد می‌شود تا حیات و ساختار وجودمان باشد - کولسیان ۳: ۴، ۱۰-۱۱.

۳. انجیل یوحنا حقایق باطنی درباره کلیسا را آشکار می‌سازد:

آ. نتیجه دریافت خداوند به درونمان این است که ما تبدیل به ساختار کلیسا می‌شویم - ۱۲: ۲۴؛ ۲۰: ۱۷؛ ۱۵: ۴-۵؛ ۳: ۲۹-۳۰.

ب. بازیابی خداوند برای بازیابی تجربه باطنی مسیح به جهت تمرین زندگی کلیسایی است - غلاطیان ۱: ۱۵-۱۶؛ ۲: ۲۰؛ ۴: ۱۹؛ ۱: ۲:

۱. کلیسا، که نتیجه تجربه درونی ما از مسیح می‌باشد، مسیح است که در ایماندارانش ساخته شده است - افسسیان ۳: ۱۶-۱۹.

۲. آن مسیح که مُرد و رستاخیز کرد، در ما برای تولید کلیسا، که بدن اوست، نهاده شده است - کولسیان ۱: ۲۷، ۱۸؛ ۲: ۱۹؛ ۳: ۱۵.

۳. مسیح در خودش سراسر است، و مسیح که در ما ساخته شده، بدن است - افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ ۳: ۱۷؛ ۴: ۱۵-۱۶؛ کولسیان ۱: ۱۸، ۲۷؛ ۳: ۴؛ ۲: ۱۹؛ ۳: ۱۵.

پ. با اینکه لغت «کلیسا» در انجیل یوحنا صریحاً بکار برده نشده، حقیقت وجود کلیسا و ساختار کلیسا به روشنی تشریح شده، و از هفت طریق به کلیسا اشاره شده است:

۱. کلیسا از دانه‌های بسیار تشکیل شده، که ایمانداران بسیارند که از طریق مرگ و رستاخیز مسیح تولید شده‌اند - ۱۲: ۲۳-۲۴.

۲. کلیسا از برادران بسیار خداوند تشکیل شده است - ۲۰: ۱۷.

۳. کلیسا خانه پدر است - ۱۴: ۲، ۲۳.
۴. کلیسا تاکِ پسر با شاخه‌های بسیار است - ۱۵: ۵، ۷.
۵. کلیسا فرزند نور روح، انسان نو است که توسط روح کامل مولود شده است - ۱۶: ۲۰-۲۲.
۶. کلیسا عروس است با مسیح به عنوان داماد - ۳: ۲۹-۳۰.
۷. کلیسا آن یک گله است با مسیح به عنوان شبان - ۱۰: ۱۴-۱۶.
- ت. زندگی کلیسای عملی، نتیجه‌ای از تجربه حقایق باطنی توسط ماست؛ وقتی که ما حقایق باطنی را تجربه کنیم، کلیسا خودبخود تولید می‌شود - رومیان ۸: ۱۰-۱۱؛ ۱۲: ۴-۵؛ ۱۶: ۱، ۴-۵؛ اول قرنتیان ۱: ۹، ۳۰؛ ۱۵: ۴۵؛ ۶: ۱۷؛ ۱: ۲؛ ۱۲: ۲۷.
- ث. نتیجه تجربه باطنی ما از مسیح به عنوان حیات، زندگی کلیسای به عنوان خانه ضیافت است - یوحنا ۱۲: ۱-۱۱:
۱. همه ما در زندگی کلیسای باید یک عضو مثلثی کلیسا - یک «مارتا-ایلعازر-مریم» - باشیم.
۲. در زندگی کلیسای واقعی، خدمت با پشتکار به خداوند ارائه شده، شهادت زنده خداوند مشاهده شده، و عشق مطلق نسبت به خداوند سرشار می‌شود؛ این ابراز واقعی بدن خداوند است، که ظرفی جهت حاوی بودن خداوند و ابراز کردن اوست.